

8: (1) מ ע"ב "ת"ר מתחמם אדם" – מא ע"א "גידודי": (2) מב ע"א "אבל נותן כו": – ע"ב "כבישרא דתורא":

המשנה

באיזה סיטואציה מותר או אסור לחשוף דבר מאכל לחום? נסו לאפיין הסיבות להיתר ולאיסור. האם המקורות התנאיים משקפים הבחנה בין כלי ראשון לכלי שני?

1. משנה שבת ג, ה

2. משנה שבת כב, ב

כל שבא בחמין מערב שבת, שורין אותו בחמין בשבת, וכל שלא בא בחמין מערב שבת, מדיחין אותו בחמין בשבת, חוץ מן המליח הישן וקוליים האספנון, שהדחתן זו היא גמר מלאכתן.

3. משנה שבת כב, ד, נוסח א (נוסח התלמוד הבבלי ונוסח חלק מכתבי היד)

נותנין תבשיל לתוך הבור בשביל שיהא שמור, ואת המים היפים ברעים בשביל שיצנו, ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו.

4. משנה שבת כב, ד, נוסח ב (נוסח חלק מכתבי היד)

...ואת הצונן בחמין בשביל שיחמו.

5. תוספתא שבת ג, ה

ממלא אדם חבית מים ונותנה כנגד המדורה לא שתחם אלא שתפוג צנתה [ממלא אדם צלוחית של שמן ונותנו כנגד המדורה ולא כדי שייחם אלא כדי שתפוג צינתו] רבן שמעון בן גמליאל אומ' האשה מדיחה ידה בשמן ומחממתה כנגד הנר וסכה את בנה סך אדם את עצמו שמן ומתחמם כנגד המדורה ואינו חושש

6. תוספתא מסכת שבת (ליברמן) פרק ג

[ח] ממלא אדם כוס מים ונותן לתוך הספל בין להחיים לו את הצונן בין לצנן לו את החמין

[ט] המערה ממיחם למיחם ומאלפס לאלפס ומקדירה לקדירה מותר ליתן לשני ואסור ליתן לראש'...

בבלי

7. בבלי שבת מ ע"ב "ת"ר מתחמם אדם" – מא ע"א "גידודי":

8. בבלי שבת מב ע"א "אבל נותן כו": – ע"ב "כבישרא דתורא":

מקורות נוספים

9. תוספות שבת לט ע"א ד"ה כל שבא בחמין

10. תוספות שבת מ ע"ב ד"ה ושמע מינה כל שני

11. תוספות שבת מב ע"א ד"ה אבל באמבטי

12. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת שבת פרק ג הלכה ד

הכל מודין בכלי שני שהוא מותר. מה בין כלי ראשון מה בין כלי שני. א"ר יוסי כאן היד שולטת. וכאן אין היד שולטת. א"ר יונה כאן וכאן אין היד שולטת. אלא עשו הרחק לכלי ראשון ולא עשו הרחק לכלי שני. אמר רבי מנא ההן פינכא דאורזא מסייע ליה לאבא. ההן פינכא דגריסא מסייע ליה לאבא. דאת מפני ליה מן אתר לאתר ועד כדון הוא רותח:



13. ירושלמי שבת ג, ד

ר' יצחק רובא עאל מיסחי עם ר'. אמ' ליה: מהו מיתן צלוחיתא גוא עגלתא? אמ' ליה: הכא גו נטלא [נוסח קטע גניזה: הַבָּהּ? גו? סְטָלָה?]? – היא נעשית ככלי שיני.

